

ПРЕСЛЕДВАНЕТО НА ПРАВЕДНИТЕ

Дейвид Уилкерсън

13 Април 1987

Послание за цената на светостта

Наскоро един млад вярващ ми написа следните тъжни думи: „През последните няколко години слушам евангелизатори, пастори и учители да казват на слушателите си да оставят всичко заради Христос. Те възпламениха сърцето ми и породиха у мен желанието да отхвърля света и всичко, което той означава. Беше ми казано да поставя Христос на първо място, да търся светостта Му и да вървя изцяло в Неговия път. Така и направих! Тръгнах изцяло в Неговия път, оставих всичко, започнах да се предавам на Словото и на усърдна молитва. Тогава, Бог започна да ми открива Себе Си относно отстъпническото състояние на Божия дом. Аз съм изцяло погълнат от Исус, Той е всичко, за което говоря и всичко, което искам е, да бъда чист и свят. Но сега, същите тези хора ме отхвърлят като фанатик. Те не вярват ли в онова, което проповядват? Защо толкова много проповедници и християни се ядосват, когато започнеш да ходиш изцяло с Исус?”

Това не е единственият случай. Аз получавам значителен брой писма от будни вярващи, чиито животи са били коренно променени от Святия Дух. Те са се обърнали към Господ с цяло сърце, стрили са на прах идолите си, заобичали са истината, предали са се на молитва и изучаване на Божието Слово. В следствие на това, са пораснали духовно и им е било дадено разбиране. Не, че се чувстват надрастнали пастора и останалите вярващи, просто гледат с други очи на нещата. Те разпознават лицемерието и вида на благочестието без сила. Толкова обичат истината, че започват да презират лекомислието и повърхността в Божия дом. Стават ревностни за Божиата чест. Но изведнъж, те са отхвърлени от другите християни, които ги обвиняват, че са непокорни, арогантни и причиняват разногласия.

„И вас ще гонят”

В последното послание към учениците си, Исус ги предупреди, че те със сигурност ще бъдат преследвани. Той каза: „Мен гониха, и вас ще гонят” (Йоан 15:20). Кои са тези, които ще преследват най-близките последователи на Христос?

Това е религиозната тълпа! Тя е с външен вид на благочестие, без силата на напълно предаденото сърце – те ще преследват онези, които славят само Христовия Кръст. Безбожните, хуманистични римляни не бяха истинските гонители на Господаря. Най-много злоупотребиха с Него най-твърдите в Закона хора, църковната йерархия и масата народ, които се хвалеха, че Бог е техен Баща. Всичките им хитрости бяха насочени, за да Го злепоставят.

Така е и днес – най-голямото, най-свирепото преследване срещу святият Божий остатък идва от религиозните лидери и техните последователи, които отхвърлят спънката на Христовия

Кръст. Цялото преследване срещу Божия народ е съсредоточено около Кръста. Павел каза: „Онези, които желаят да се представят добре по плът, те ви заставят да се обрязвате само, за да не бъдат гонени за Христовия кръст.” (Галатяни 6:12)

Множества еврейски вярващи намериха начин да избегнат спънката на Кръста. Това стана чрез проповядване и практикуване на обрязването. Те биха отрязали плътта, вместо да я разпънат на кръста. Павел каза: „И аз, братя, ако продължавах да проповядвам обрязване, защо да бъда гонен? Защото тогава спънката на кръста би се махнала.” (Галатяни 5:11). С други думи – ти можеш да избегнеш всички страдания и гонения, които ще бъдат в резултат на смъртта ти към този свят, като се съгласиш на реформа вместо на възкресение. Можеш да се радваш на общението и благоволенieto на цялата религиозна система, ако просто се приспособиш към приветливия ѝ, безжизнен, неутрален стандарт. Проституиращата църква все още проповядва Кръста като исторически факт, но отхвърля изискванията му към плътта. И същата тази отстъпническа църква бие и преследва онези, които желаят да се идентифицират лично с разпъването на Христос.

Обрязването или Кръста

Павел непрестанно беше тормозен от групата на обрязаните. Това бяха еврейски християни, които го следваха навсякъде, учейки новоповярвалите, че Бог все още изисква обрязване в плътта, съобразявайки се с безжизнените традиции на хората. Те използваша много стихове, за да докажат доктрината си, особено писанията на Мойсей. Отказваха да приемат славната истина, че в Божиите очи, Кръста сложи край на плътта. Бог щеше да работи вече само с новия, възкресен човек, който е мъртъв за света.

Защо в църквата днес има такова открито изявяване на плътта? Защото Кръстът е бил отхвърлен. Можете да предложите на Бог най-честната, посветена, обновена плът, но тя пак ще си бъде воня. Онова, което е опетнено и с най-малката възможна доза плът, няма да бъде прието от Святия Бог. Той веднъж завинаги осъди плътта на Кръста.

Ако изискванията на Кръста наистина бяха спазени от съвременното християнство, повечето религиозни дейности щяха да бъдат прекратени. Дори в моята деноминация – Асамблея на Бога, по-голямата част от дейностите щяха да бъдат отхвърлени като безполезни в Господните очи. Съдейки в светлината на изискванията на Кръста, Бог би заклеил повечето религиозни дейности като „ПОВЪРХНОСТНО! БЕЗСМИСЛЕНО!”, тъй като в църквата е била внесена плът, която е заквасила цялото тесто. Онова, което някога е било чисто и свято, днес е примесено с духа и нравите на света.

Знам, че точно в този момент има множество молещи се, имащи страх от Бог християни, които плачат и скърбят поради състоянието на църквата. Не само като цяло, но за собствената им църква или тяло, където се покланят на Бог. Техният пастир е твърде мек към греха, или бие овцете, или пък полага непоносимо бреме върху тях.

Овцете са наранени

Наскоро, Бог позволи да бъде съкрушен в духа поради жалостивия вик на изоставените, наранени и кървящи овце, по-голямата част от които са били отхвърлени и оскърбени от сурови и негрижовни пастири. Всъщност, някои от тях са били изхвърлени от църквите и събранията и изпитват глад да бъдат в истинско тяло от вярващи, които ще споделят копнежа им за повече от Христос.

Един скъп брат ми писа: „През последните няколко месеца усещах толкова голямо бреме поради тъжното състояние на църква ни, че съкрушено и неудържимо плачех по време на службите. Плачех, защото обичах пастора и не можех да издържам глупостта, която идваше от амвона. Бях помолен да напусна, щом не мога да спра. Притеснявал съм пастора и съм разстройвал събранието. Трябваше да напусна, защото бремето ми продължи да нараства.“

Съкрушена жена ни писа: „Почти не мога да го повярвам колко бързо нашата петдесятна църква се връща към греха. Пасторът ни организира рок концерти, за да привлича децата. Снощи, по време на един от тези концерти, един от изпълнителите си събу панталона. В този момент половината хора си тръгнаха, но пасторът не изглеждаше притеснен. Просто не мога да се върна там – толкова е светско, толкова чувствено... но къде да отида?“

Друга сестра ни писа: „Ние току що напуснахме църква, в която се правеше всичко възможно стадото да бъде измамано, а руното му смъкнато – ограбвайки доверието и собствеността им. Откакто напуснахме, се чувстваме като избягали от тежко робство. Онова, което разбива сърцето ми, са всички онези объркани хора, останали там в извратената измама. Те са заставени да стоят под диктаторската власт на пастора. Всеки, който повдигне някакъв въпрос е осмиван, а ако напуснеш, ти се слага етикет „бунтовник“. Също така те и отлъчват от църквата. Пасторът предупреждава хората да странят от нас, или и те ще бъдат отлъчени. Ние сме му простили, но какво ще се случи със скъпите вярващи, когато открият, че те са били измамени?“

„Къде е милостта ви за наранените овце?“

Това беше честен (и любезен) въпрос, който наскоро ми беше зададен в писмо от брат, който числи себе си към овцете, които „са изгубили всички земни пастири“ и от време на време се чувства отчаян поради всички оскърбления.

Той ми писа: „Виждам съд и укор навсякъде около себе си – дори и то Вас, скъпи г-н Уилкерсън, когото искрено обичам. Слушам много за съда и укора, но не толкова за милостта и справедливостта...“

„Това, което казвам, братко е, че има цял народ от съкрушени, разкаяни, смирени и покорни, залитащи от оскърбления, предадени, манипулирани, измамени и объркани овце. Мнозина умират духовно. Това са овце, които са отстранени от стадото или пастира – гладуващи, куци, болни, самотни и преследвани от вълци...“

„Къде са праведните пастири? Все още не съм ги виждал. Чакам с нетърпение...“

„В посланието си казвате, че тези овце ще понесат укор. Наистина, но тези овце вече са се покаяли, често обвиняват себе си за състояния, за които нямат вина, за ситуации, в които те са били жертвите, макар вече да са простили на онези, които са ги осакатили, обвинили, изхвърлили и счели за мъртви. Как ще разпознаят те гласа на Пастира в пастирите, които ги укоряват?“

„Аз считам, г-н Уилкерсън, че ще познаят истинския пастир по нежния му вик към тях, когато ги търси в тъмното, в пустошта, в капана, на който са жертва. Те ще познаят нежната ръка на любещия си Баща в човек, превързващ раните им, изправящ изкълченото и с любов почистващ мръсотията от руното им. Те ще видят пълните му със сълзи очи и техните сълзи ще се смесят с неговите – сълзи, родени в съкрушеното Божие сърце поради изгубените, наранени овце...“

„Имаме нужда от истината – казваха ни, че получаваме цялата истина. Но не проработи, не изцели, не спаси. Това, от което се нуждаем сега е, истина в любов! Тези овце няма да понесат повече бой. Истинските овце „си тръгват, за да не участват в техните грехове и наказания“. Или по-скоро те са изритани, прогонени, с остригано руно, мръзнещи и объркани. Това не са овце, които се самосъжаляват – те наистина искат само Христос.“

Цитирах подробности от това писмо, защото много ясно описва какво чувам от буквално хиляди хора, които ни пишат. То също така потвърждава онова, което Бог ми казва през последните седмици – „Окуражавай святият остатък. Утешавай онези, които са преследвани и клеветени за това, че напълно следват Господ.“

Срещата „Самсон“

Една сестра от Асамблея на Бога ми писа с голяма скръб за срещата „Самсон“, организирана от нейната църква. Двойки дошли облечени като герои от тази библейска история – жените били навлечени предимно като Далила и като проститутки. Младите двойки пиели алкохол и били по-заинтересовани да купонясват, отколкото да търсят Бог. Светостта и отделянето от света били осмивани като легализъм. Скъпата сестра си спомни дните, когато в същата църква е имало призови за покаяние и молитвени събрания, където вярващите са ходатайствали за спасените си семейства. Тя си спомни пастори, които проповядвали с огън и свято помазание, викайки срещу греха и компромиса. Всичко, което днес получава от амвона е „забавно евангелие“ - без осъждение, без съкрушаване, а само шеги и дори вулгарни подмятания за анатомията на Доли Партън.

Днес в офиса ми пристигат много писма от възрастни Божии светии, които ми казват с много думи: „Не мога да повярвам колко отстъпническа, колко светска е станала нашата църква. Не мога да повярвам на онова, което се случва. Святият Дух вече не работи между нас – пастора винаги натиска за някакъв нов проект, дори не разбирам какво става.“

Млад служител, за когото знам, че е много благочестив, ми се обади по повод на едно събрание на служители от Асамблея на Бога, което току що беше посетил. Дискутираната тема била: „Защо проповядването на святост ражда ексцентрици!“. Проповедниците на святостта били осмени, че слагат спънка на вина пред християните. Младият служител беше съкрушен. Той ми изпрати запис от срещата и аз не можах да повярвам, че петдесатни проповедници могат да бъдат толкова слепи.

Не обвинявам движението Асамблея на Бога. Тъй като, понастоящем съм ръкоположен от тях, аз говоря за онова, което се случва в тази деноминация. Тя е най-голямата петдесатна деноминация в света, но е на кръстопът. Ако няма бързо завръщане към светостта, ако съкрушените, загрижени, скърбящи пастори и евангелизатори не се изправят и не извикат за съживление и покаяние, Бог ще се оттегли от редовете ѝ и ще напише ИХАВОД на вратата. В момента, повечето от лидерите са проснати по лице пред Бог и аз вярвам, че това са благочестиви мъже, които искат да видят истинско разтърсване и очистване чрез Святия Дух. Но, докато пасторите и събранието не се върнат към олтара и не заплачат, не заскърбят и не призват Бог в покаяние, Святия Дух ще продължи напред и ще намери нови хора, които ще ходят в старите пътища.

Същото се отнася за всички петдесатни деноминации, харизматични движения и служения. През последните няколко години пророкувах, че Бог ще събори служения, които са от плътта. Скоро, много скоро, стоковата борса ще се срина, ще има икономическа паника от всички страни. Църквите и служенията, които са потънали в дълбоки дългове, ще банкрутират. Скорошните скандали с известни служители няма да е това, което ще ги събори – а ще е икономическото бедствие!

Понякога се чудя, някой слуша ли въобще! Дали не искаме да чуем и дали се изолираме от всички предупреждения, защото ни е писнало от лоши новини? Харесва или не – предупрежденията за съд ще продължат. Бог не се смее! Бог не е за подиграване. Някои от служенията, които днес са съдени от Бог, се надсмиваха над предупрежденията на светите Божии пророци и стражи!

Милиони овце са били наранени, объркани и зашеметени от пастири-герои, евангелизатори-герои, хора, които са прахосали милиони ценни долари за егоистичните си мечти и империи. О, Божии светии, чуйте ме! Тези строители на империи бяха ясно предупредени. Те получиха обаждания, писма, пророчества – поднесени с любов – бяха предупредени за точния месец, в който ще бъдат съдени, ако не спрат да строят, да пилеят и да прокламират евангелието на шоу бизнеса. Те бяха умолявани – през сълзи – да спрат и да се върнат към простото проповядване на Кръста.

Аз плача за тези мъже! Плача ежедневно: „О, Господи, събори всичките им империи, но спаси слугите Си. Освободи ги от чудовищата, които са създали. Имай милост над тях и семействата им.“ Знам, че ги обичам истински, но как може някой, който обича името на Исус да седи безучастно и да позволи на цялата тази глупост да продължи?

Тези от нас, които предупреждават за идващия съд, сме осмивани, подиграват ни се, станали сме за присмех и ни наричат „нелюбящи и раздорници“. Божият Дух е пробудил буквално

хиляди овце, които са чули същия звук на тръбата, усетили са късния час и знаят, че Бог вече съди църквата. Те са опитали – със съкрушени сърца – да предупредят събранията, но са били отхвърлени. Дори сега, на тях гледат отвисоко като на лунатици и шантави – нестабилни, мрачни, тъжни, закачени за съда и светостта. Но всичко това скоро ще се промени.

Следващата точка от Божия съдебен календар е Уол Стрийт – цялата икономика! Проповедници на просперитета – пригответе се! Обичам всеки един от тях в Господ, но много скоро ще настъпи паника в лагера им, когато Бог отреже доставката на пари. Бог ще се погрижи за своите, но за всички нас предстоят дни на голямо страдание и трудности.

Разбойнически вертеп

Исус прекрачи в храма един ден с бич в ръка и изпъди всички търговци. Той мощно извика: „Писано е: „Домът Ми ще се нарече молитвен дом“, а вие го правите „разбойнически вертеп.“ (Матей 21:13)

Какво би казал Исус днес, ако беше тук в плът, гледайки всичко, което се върши в името Му? Колко дълго мислите, че би позволил името на Баща Му да бъде поругавано? Колко дълго би търпял прахосването, смесването, плиткостта, извращаването на Неговата истина? Колко време би задържал съда върху милиони християни, които изпращат стотици хиляди долари, за да строят увеселителни комплекси и златни кули, докато повече от половината население на света гладува?

Исус би го казал както си е! Не би пазил хорската репутация. Нямахше да има фалшиви паравани за единство! Истината е, че тези мечти, проекти не произлизат от Божия ум – те са схеми на лъжливи духове! Някои казват: „Бог ми каза“, когато въобще не е бил Бог, а лъжлив дух, пратен да мами. Подлъгали са ни, изманипулирали са ни. Прелюбодейство? Това може да се прости! Възстановяване на паднали пастири? Абсолютно! Но да вземеш парите на комарджия, за да вършиш онова, което наричаме Божие дело – никога! Да продължаваш да пилееш Божиите пари по забавления и почивки, когато толкова много хора по улиците ни са бездомни. Не! Да спасиш умиращите мечти на телевизионни евангелизатори, когато мисионерските полета викат за помощ? Никога!

Бог току що е започнал последното разтърсване! Той ще накара целия свят да разбере, че Бог не е в увеселителния бизнес. Той не разрешава евангелизатори да го представят пред света като строг учител, който убива роба Си затова, че няма пари. Всичко свърши! Всичко ще се срина! Онова, което оцелее при изобличението, ще падне в икономическия колапс.

Днес има евангелизатори, които биха укорили Исус, че е внесъл бич в храма, и че е нарекъл полуделите за пари религиозни лидери крадци. Те биха обединили сили в името на единството и биха казали на нашия Господ: „Не съди! Милост! Състрадание!“ Колко ужасно е за тях да чуят следните сурови думи: „Превърнахте дома Ми в разбойнически вертеп!“

Господи, дай ни милост! Дай ни състрадание, помогни ни да възстановим всеки паднал брат или сестра, които наистина се покаяват. Но защо, о, защо нямаме такава загриженост и за

Христовата чест, каквато имаме за репутацията на проповедниците ни? Защо толкова много хора се опитват да предпазят „братята“ от праведната Божия тояга, когато същата тази тояга е единственото им спасение.

Последното гонение на остатъка

Сатана ще отиде направо в плътската църква, за да рекламира движението на единството, което ще се състои от служители, служения и религиозни организации, които отхвърлят изискванията на Христовия Кръст. Каква тълпа от хора, правещи компромиси! Белезите на това демонично движение ще бъдат: религиозен театър, изкуства, драма и вмешателство в социалния и политическия живот. Те ще се хвалят с новооткрита морална свобода, евангелие без укор, без съд, без вина!

Разводът вече няма да бъде считан за морален проблем, а просто за социална грешка. Чувствеността ще вилнее в редовете им. Пиянството, порнографията и блудството няма да бъдат осъждани. Те просто ще бъдат пренебрегвани, а пасторите ще се постараят да масажират вината им.

Това е изворът на последното гонение над светия остатък. Не са комунистите, не са хуманистите, или либералите, или светската преса! Сатана ще използва върнал се към греха, пълен с похот, егоцентричен, религиозни съюз, за да преследва онези, които се отричат от себе си, взимат кръста си и следват Христос в абсолютно покорство на волята Му.

Питам те – разпознаваш ли тези времена? Загърбил ли си скръбта поради греховете на известните хора и съдиш ли собствените си грехове според Неговата святост? Искаш ли да отсъдиш справедливо и смело да защитиш честта на името Му? Готов ли си, ако трябва да ходиш сам, да поемеш укор заради отделиния от света път на светостта? Още ли прашаш пари на служения и построени от хората империи, които ще попаднат под Святия Божий съд? О, колко много се нуждаем от духовно разбиране!

Христовата невяста ще излезе от голямото гонение – победоносна, без петно или бръчка! Не е ли това времето да зареждаме между портата и олтара, да заскърбим за греха, да се смирим и търсим истинското Божие Слово?

Аз отново казвам – БОГ ДЪРЖИ ВСИЧКО ПОД КОНТРОЛ!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1987 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Persecution of the Righteous](#) / [Преследването на праведните](#)